

i Arbeidet og ikke blot yde Pengene, kunde vi faae et godt Forsvar. Kunde vi altsaa komme ind paa en saadan Basis og faae gode Forandringer fremmede, saa vilde Meget være vundet, og det vilde forsaa vidt for dem, der sige, at vi skulde opnaa Besparselser ved vor Revision, være en Besparselse, thi $8\frac{1}{4}$ Million Kr. nu er mindre end $8\frac{1}{4}$ Million i 1867. De Hovedpunkter, der altsaa staa min Betragtning og dette Forslag imellem, er det Spørgsmaal om Operationsherens Størrelse, det dertil sig knyttende Spørgsmaal om det foreslaaede Antal af faste Befalingsmænd, endvidere Ordningen af Sjenindkaldelser og som Følge af dette de store forøgede finansielle Byrder. Mange Enkeltheder forbigaar jeg fuldstændig, — jeg har trøttet de ærede Medlemmer længe nok —, men jeg skal sige, og det har glædet mig, at ogsaa Andre have sagt det Samme, at jeg for mit Vedkommende skal anbefale og personlig selv være villig til at gaa til den mest loyale Forhandling paa det Grundlag, som her gives os, i Haab om, at vi faae de Forandringer deri, som kunne tilfredsstille vor Betragtning, uden at være altfor krænkende mod de Sagkyndiges Opfattelse. Vi naae maaske ikke hverandre; det kan være meget sandsynligt; thi det beror paa mange andre Forhold og naturligvis ogsaa paa Krigsministerens Vone til at høre sig for Nødvendigheden, hvis en Overenskomst skal naas; det beror paa, om han kan i fornøden Grad høre sig bort fra flere Punkter i det Forslag, her er tillet; thi at dette skulde blive vedtaget, anser jeg for en Umulighed med det nuværende Folketing. Under alle Omstændigheder skal jeg paa en loyal Maade arbejde for at naae et Resultat, idet jeg er overbevist om, at uden Partihensyn vil det danske Folk være taknemmeligt mod den danske Rigsdag for det Arbejde, den kan gjøre, selv om Anstuelserne ikke fuldstændig skulde kunne naae hinanden. Seg indrymmer, at det danske Folk har Krav paa at vente det af os. Endnu have vi i de 7 Aar, vi have arbejdet paa Forslaget, ikke arbejdet dette sammen saaledes, at de forskjellige Faktorer til Syvende og sidst have faaet hinandens Meninger og Anstuelser at vide. Lad os nu se, om vi nu kunde naae dette. — Jeg maa talke Thinget for den Opmærksomhed, det har vist mig.

Roch: Det er ganske vist lidt mistrøstende for mig, der ikke er særlig Sagkyndig, at træde op og tale efter det Foredrag, vi nu hørte. Men der er i denne Sag et særligt Punkt, jeg ønsker at frembringe, og som har givet mig Anledning til at begjære Ordet. Jeg skal derfor lade Meget af det, som er fremdraget af den sidste ærede Taler og tidligere Talere, og som vist er af stor Betydning for dette Lovforslag, ligge, overladende til de virkelig Sagkyndige at drøfte denne Side af Sagen og se at blive enige om Enkelthedernes

Indhold. Hvad de Sagkyndige i den Henseende maatte blive enige om, vil jeg, og jeg tænker ogsaa Mange, der ligesom jeg ikke høre til de Sagkyndige, kunne holde os til, og med Hensyn til hvad de Sagkyndige ikke maatte blive enige om, vil jeg være tilbøielig til at slutte mig til den Sagkyndige, der tillige mest umiddelbart bærer Ansvar for vort Forsvarsvæsen. Forinden jeg imidlertid gaar over til det specielle Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om, har blandt Andet ogsaa den sidste ærede Talers Ytringer angaaende den for Tiden ude i Landet røiste Adressebevægelse givet mig Anledning og Opfordring til at udtale mig. Det glædede mig at høre, at den sidste ærede Talers Opfattelse af hele den Bevægelse, som usfridig gaar gennem Folket, nu er bleven en anden, end den i alt Fald tilfyneladende var tidligere. Seg erindrer, at for nogen Tid siden — jeg tror, at det var ved Sjnantslovens 1ste Behandling — omtalte det ærede Medlem den da begyndte Adressebevægelse angaaende Forsvarssagen, og han ytrede da, at han ikke troede, at den fortjente nogen videre Paaagtning, fordi det, som han udtrykte sig, var igjen det samme Parti, som blot var kommet om i en anden Gade, det samme Parti som i sin Tid saa ivrig virkede for Tillidsadresserne til den nuværende Regjering. Han betjente sig af en mere aandfuld end just sand Sammenligning, idet han kaldte dem, der staa i Spidsen for den nuværende Adressebevægelse: „Lordenstjolds Soldater“. Jeg vil nu dertil bemærke, at ethvert politisk Parti med stor No kan tage imod at blive kaldt „Lordenstjolds Soldater“; thi jeg tror, at Lordenstjolds Soldater dog udrettede Noget for Fædrelandet, og jeg er overbevist om, at de, der nu sætte sig i Bevægelse for at fremme Forsvarssagen gennem Adresser, kun nære det oprigtige og alvorlige Ønske at kunne gjøre det Samme. Det glæder mig nu, at det ærede Medlem i den Henseende er kommet til en anden Opfattelse og har set, at det ikke er noget bestemt politisk Parti, som staaar bag ved Adresserne, men at det er Udtrykket for en mere almindelig Følelse af, at de lange politiske Kampe, som ere førte paa Rigsdagen, have været til Skade for et fornødt og rimeligt Fremme af vort Forsvarsvæsen. Det ærede Medlem, som aabnede denne Debat for 2 Dage siden, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgrebs (Bosjen), omtalte ogsaa Forsvarsadresserne og bekyldte dem for, at de gjorde sig skyldige i en Misforstaaelse, naar de troede, at Forsvarssagen overhovedet ikke var en politisk Sag, at Forsvarssagen overhovedet var en Sag, som ikke havde Noget med de politiske Grupperinger at gjøre. Han udviklede dette nærmere, idet han mente, at der ganske vist i selve Forsvarssagen var et neutralt Øbet . . . (R o f o d: Omraade!) Omraade, siger det ærede Medlem, for mig gjerne, altsaa, at der i selve Forsvars-